

Народъ тѣ пи́рова ! Въ какво заблуждение се опасаваше да се тикне тоя хубавъ и простодушень народъ ! Това заблуждение скоро ште се прѣвѣрне въ ярость противъ ония, които го проповѣдваха ! . . . Видишь, Митановъ, азъ те има́мъ за свой.

(На сцената се явява народъ, който заобикаля единъ гусларъ).

Да крия отъ тебе нешта и не е нужно. Единъ е който бърка умовете и който съ лъжи и измами увеличи народъ тѣ камъ пронасть. Царство то му се свършва. Тая вечеръ то ште бѣде въ ногтѣе ти на правосѣдие то.

Митановъ.

За кого говоришь ?

Маринъ.

Утрѣ всичко ште узнаешъ. Нѣ што е това ? . . . Не ми мирише на добро . . .

ЯВЛЕНИЕ VIII.

Сѣштити, гусларъ, народъ.

Нѣколко гласове.

Пѣй, пѣй, гузлярю ! . . .

Гусларъ тѣ.

Да пѣя, да пѣя ! . . . Нѣ кой ште ме отърве отъ ръцѣтъ на заптии ти, ако дойдатъ.

Гласове.

Нека само посмѣятъ да дойдатъ . . .

Гласъ.

Една струна отъ твоята гусла ште костова глави ти на всички ти жандарми, съ които располага Валията.

Маринъ, *(Камъ Митанова).*

Не е на добро.

Гусларъ тѣ.

Шта пѣя. Знайте, че прѣстѣе ти ми за послѣдний пѣтъ удреть струни ти на гуслата, ако се увѣря, че звукове ти ѝ падатъ въ женски сръдца . . . *(Пѣе).*